

foreslaaet i Udkastets § 165, affattes saaledes, at der kun foreskrives en forholdsmæssig, ved et tilføjet Minimum begrænset, Nedsættelse af den for Voldtægt mod en uberygtet Kvinde fastsatte Straf for det Tilfælde, at det er et Berygtet Fruentimmer, der er bleven voldtaget. — D. L. § 6—13—16 bestemmer Livsstraf for den, der voldtager en ærlig, d. s. uberygtet, Mø eller Enke, hvilken Straffebestemmelse ogsaa maa anvendes, hvor det er en ærlig gift Kone, der voldtages; og 6—13—18 foreskriver endog Livsstraf for et nært Attentat paa Voldtægt. Lagtet man maa holde for, at Straffen for den egentlige Voldtægt bør være særdeles alvorlig; har man dog, formeent, at disse Lovens Bestemmelser bør forandres, ikke blot saaledes at Livsstraf bliver uanvendelig for Attentat paa Voldtægt, men overhovedet saaledes, at den almindelige Straf for Guldbyrdselsen af denne Forbrydelse kun sættes til Tugthuusarbejde, under graverende Omstændigheder paa Livstid, men ellers paa visse Aar, dog ikke under 4 Aar, med Tilføining af, at Straffen kan nedsættes indtil 2 Aars Forbedringshuusarbejde, hvor Qvinden er berygtet. Da der imidlertid kan tænkes de afskyeligste og meest oprørende Voldtægtstilfælde, har man ikke anset det for tilraadeligt, ganske at udelukke Muligheden af Livsstrafs Anvendelse, hvor den voldtagne Qvinde omkommer som Følge af den imod hende forvovede Vold, enten umiddelbart paa Grund af selve Voldsgjerningens Beskaffenhed eller middelbart ifølge den hos hende fremkaldte Stræ og Rædsel eller den derved foranledigede Sygdom, — forudsat naturligtvis at Kausalforbindelsen oplyses, — hvorimod dertil ikke kan henføres det Tilfælde, at hun selv af Fortvivelse over den hende overgaaede Skam berøver sig Livet. Det hedder derfor i § 165, at Livsstraf efter Omstændighederne kan idømmes, naar den voldtagne Qvinde omkommer derved; Paragraphen afstiller sig forsaavidt væsentlig bl. A. fra den norske Straffelovs Kap. 18 § 1, der for dette Tilfælde, og endda uden Hensyn til, om Qvinden er berygtet eller uberygtet, ubetinget foreskriver Livsstraf.

Efter det ovenfor Anførte foreslaaes i Udkastets § 166 en mindre Straf, nemlig Straf

arbejde fra 1 indtil 8 Aar, med en forholdsmæssig Nedsættelse indtil 6 Maanedes Forbedringshuusarbejde, naar Qvinden er berygtet, for den egentlige Voldtægt eller for det Tilfælde, at Nogen, som det hedder i Paragraphen, forstaffer sig Samleie med en Qvinde ved Trudsel, der uden at kunne henføres under de i § 165 ommeldte (nemlig om uieblikkelig livsfarlig Vold) dog med Frie kunde antages at medføre Fare for hendes eget eller hendes Nærmestes Liv, Helbred eller Belfærd. Med Hensyn til Betydningen af det sidstnævnte Ord skal man henvise til hvad der angaaende samme er udviklet i Bemærkningerne til Udkastets § 38 om Nødværge; her som der er Tænken paa, at der skal være en saadan Fare tilstede for Bedkommendes hele timelige Eksistens, at en virkelig Nødstilstand kan siges at foreligge. Særligt er det ganske vist, at den brugte Betegnelse af et uegentligt Voldtægtstilfælde er noget vag, saaat Meget kommer an paa Domstolens Skjøn over, hvorvidt Qvinden havde virkelig Grund til at frygte for nogen Ulykke, og om den berygtede Ulykke var af den Beskaffenhed, at der virkelig maa erkjendes at have ligget et umodstaaeligt eller ialtfald et saare stærkt Motiv for hende til at give efter for Voldsmandens Forbring, i hvilken Henseende henvises til, at ogsaa Begrebet "hendes Nærmeste" er af en noget ubestemt Natur. Dette kan imidlertid ikke være anderledes; og man har, som ovenfor antydet, netop haft denne Tilfældenes Forskjelligartethed som Die ved Straffebestemmelsens Affattelse. Den ringeste Grad er sat saa lavt, at den end ikke vil kunne ansees for streng for saadanne Tilfælde, hvor den Fare for Belfærd, hvormed det trues, i og for sig ikke er ulovlig, men et, om end haardt og strengt, saa dog ikke uberettiget Tvangsmiddel, der kun faaer en forbryderisk Karakter derved, at det misbruges til at nøde Qvinden til at give sin Tre til Priis. For saavidt de benyttede Trudsel ikke kunne henføres til de i § 166 omhandlede, i Ex. hvor de gaae ud paa en ringere Vold eller paa et ikke uopretteligt Onde for Qvinden selv eller Nogen af hendes Slægt, kan der formeentlig ikke være Tale om Voldtægt, end ikke i egentlig Betydning, men et saadant Tilfælde vil kun